

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Der er to Ting, som tyder paa, at den ærede Ordfører ikke befinder sig godt. Den ene er, at han mener, Tidspunktet nu er kommet til at give Regeringen Raad med Hensyn til, hvad der er dens parlamentariske Pligter. Det tror jeg, det ærede Medlem skulde undlade. Den anden er, at pludselig dukker op Københavns Kommunes Laan til 7,65 pCt. midt i Diskussionen om Landbrugets Gældsansæring. Saa er vi klar over, hvor vi er henne: saa er vi paa det Tidspunkt, hvor det begynder at knibe! Jeg maa her og paa andre Omraader beklage, at det ærede Medlem, som man vist plejer at kalde et kyndigt Medlem af Tinget, ogsaa paa dette Omraade synes at have glemt, hvad der er foregaaet. Københavns Kommunes Laan blev aldeles ikke optaget paa det Tidspunkt, da han tog Ordet for en Nedsættelse til 2½ pCt., men et Aar tidligere, paa et Tidspunkt, da hele det europæiske Pengemarked brød sammen, og saa blev det optaget paa en saadan Maade, at Københavns Kommune i Løbet af to Aar kunde frigøre sig for denne Rente og faa den nedsat med 3 pCt. Det havde været klogt, om mange andre Kommuner i Tider med høj Forrentningsprocent havde beholdt Muligheden for Konvertering, saadan som det her skete.

Det ærede Medlem synes overhovedet ikke at have hørt, at der er en vis Forbindelse mellem Rentefod og Opsparing i den Forstand, at Opsparingen kan stige med Rentefodens Nedgang. Er det ærede Medlem da, hvis han ikke forstod, hvad jeg før sagde, ude af Stand til at tænke sig, at hvis Erhvervslivet faar en Rentenedsættelse, skabes der nye Opsparingsmuligheder netop dér? Der ligger en Række Problemer her, som er klarlagt mangfoldige Gange. Jeg beklager meget, at det ærede Medlem synes at have hørt det for første Gang, men det er i øvrigt en Illustration til, at det ærede Medlem tager ganske fejl, naar han mener, at jeg optræder med Dristighed. Over for en Modstander, der argumenterer paa den Maade, skal der i Sandhed ikke Dristighed til.

Naar det ærede Medlem før udtalte den Opfattelse, at Historiens Dom over mig ikke vilde blive blid, ønsker jeg slet ikke at diskutere det Spørgsmaal. Jeg er saa heldigt stillet, at det ærede Medlem jo

ikke kommer til at skrive den, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det har uhyre ringe Betydning, hvad det ærede Medlem mener i saa Henseende.

Jeg har endnu en Bemærkning at gøre: jeg maatte vel ikke anmode den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti om at ulejlig sig op paa Talerstolen og give Tinget Meddelelse om, hvor han regner med, at de 30 Mill. Kr. skal hentes, som han stiller Forslag om, at Ejendomsskatterne skal nedsættes med. Det plejer jo at være saadan, at Partierne staar inde for de Forslag, de stiller, og giver Forklaring paa alle Enkeltheder. Altsaa: hvor agter det ærede Medlem at tage de 30 Mill. Kr., som han stiller Forslag om, at de personlige Skatter faktisk skal forhøjes med?

Landbrugsministeren (Bording): Jeg føler mig forpligtet til at takke den konservative Ordfører for hans Udtalelser før, for de aabenbarer saa klart, som man kan ønske sig, at det ærede Medlem og hans Parti ikke har den fjerneste Interesse for Forbrugernes Stilling, ikke tager noget som helst Hensyn til, om de Forslag, man stiller, betyder aldrig saa store Udgifter til det daglige Brød. Det ærede Medlem vil vel ikke benægte — det tror jeg heller ikke, det ærede Medlem gør —, at Resultatet af hans Forslag om en Korntold paa 5 Kr. vil blive, at man i Øjeblikket naar op paa en Pris for Forbrugerne af 19 Kr. pr. Tønde Hvede, og at der ikke mangler ret meget i, at de, der skal købe Foderkorn, ogsaa kommer til at betale 19 Kr. pr. Tønde Foderkorn, naar de skal hen og købe en Skæppe eller Tønde til deres Grise og Høns. Jeg føler mig overbevist om, at saaledes er det, og jeg er taknemmelig for, at det ærede Medlem før udtrykkeligt kun har omtalt, hvilken Virkning Forslaget vil have for dem, der skal sælge Korn. Jeg forstaar nemlig deraf, at han har erkendt Berettigelsen af den Udtalelse, som jeg fremsatte ved Lovforslagets første Behandling: at det ærede Medlem og hans Parti altid kun viste Interesse for de store inden for Landbruget og tilsvarende i Byerne. Det ærede Medlem har med sine Udtalelser før erkendt, at den Paastand er rigtig, som jeg i sin Tid fremsatte.

Hermed sluttede Forhandlingen.